

5 grudnia 1929 r.

E21b 31/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 10893.

Józef Tomasik
(Borysław, Polska).

Kl. ~~5 a 36.~~

5a 31/00

Korona odczepiana.

Zgłoszono 3 marca 1925 r.
Udzielono 12 sierpnia 1929 r.

Korona niniejsza służy do wyciągania narzędzi wiertniczych utkwionych w otworze.

Dotychczas używane korony bardzo często zawodzą, to znaczy odczepiają się podczas rozciągania lub mogą się odczepić wskutek urwania niektórych części. Również zdarza się bardzo często, że korona w czasie wyciągania sama odczepi się, gdyż nie posiada odpowiedniego zabezpieczenia przeciw wieszaniu się szczęk podczas ruchu, i w czasie takiego zawieszenia się szczęk należy koronę wyciągnąć z otworu bez żadnego wyniku, przez co traci się wiele czasu. Aby szczęki odczepić należy obracać przewodem wiertniczym w odwrotnym kierunku, co zagraża rozkręceniu się żerdzi. Niektóre korony posiadają te wady, że do jej odczepiania należy obró-

cić przewodem wiertniczym pewną ilość razy, np. jeżeli obrócić 10 razy, to przewód wiertniczy obróci się 5 razy a pozostałe 5 obrotów rozdziela się na poszczególne gwinty skręconych żerdzi. Połączenia śrub w tych koronach podczas uderzeń rozkręcają się, gdyż nie mają odpowiedniego zabezpieczenia. Korona niniejsza usuwa wady dotychczas używanych i składa się z łącznika *a*, w którym wywiercony jest otwór *m*, przepuszczający płyny i gazy; trzon *c*, wkręcony do czopa *a* posiada otwór *z*, na przepływ płynu i gazu oraz podłużne wyżłobienie *n*, które u góry jest rozszerzone i służy do zabezpieczenia przeciw wieszaniu się pierścienia *d*, na którym u dołu są zawieszane szczęki *t*. Trzon *c* poniżej gwintu ma wytoczoną szyjkę o tej samej głębokości co i wyżłobienie *n*, zaś

dolny koniec tego trzonu ma zakończenie stożkowe. Pierścień d jest jednolity a wewnątrz posiada kanał f na przepływ płynu i gazu; dolny koniec pierścienia d zaopatrzone jest w wydrążenie stożkowe k ; pierścień d , z zawieszonymi szczękami t , jest wsunięty na trzon c , przyczem wystający czopek r posuwa się w wyżłobieniu n i służy jako prowadnik pierścienia.

Sposób odczepiania korony jest następujący: koronę należy popuścić nieco niżej na tkwiącą żerdź y , która wsunięta między szczęki dotyka do stożkowego wydrążenia k w pierścieniu d , przyczem dolny koniec trzonu c oprze się o spód wydrążenia w pierścieniu d , a czopek r przesunie się po wyżłobieniu n i dostanie się do szyjki wytoczonej na trzonie c ; natenczas można obracać przewodem wiertniczym, a tem samem i koronę w jakimkolwiek bądź kierunku, następnie podciąga się koronę do góry, przyczem szczęki pozostają zawieszone na pierścieniu d , wiszącym na trzonie c , korona zaś jest odczepiona. W razie

gdyby szczęki zawiesiły się podczas zaciągania, to nie potrzeba korony wyciągać z otworu, lecz można ją w otworze zaczepić, co uskutecznia się w następujący sposób: koronę stawia się na narzędziu utkwionem, następnie obraca się koronę w tym samym kierunku, co i przy odczepianiu, poczem podciąga się koronę do góry, a wtenczas szczęki odczepią się i spadną nadół a korona zaciągnie się.

Zastrzeżenie patentowe.

Korona odczepiana od narzędzia utkwionego w otworze wiertniczym, znamienna tem, że wkręcony do łącznika trzon (c), zaopatrzony jest w szyjkę oraz żłobek (n), w którym ślizga się czopek (r), wystający u góry z pierścienia (d) tak, iż po dosunięciu się czopka do szyjki, pierścień może obracać się swobodnie.

J ó z e f T o m a s i k.

